

dem til almennyttige FormaaIs Fremme. Derved gaaer man ikke alene det Almene, men man kan ogsaa let paa indirekte Maade komme til at gaae de smaa Sparere paa en anderledes heldig Vis, end ved at give dem nogle faa Skillinger mere af Overtskudet, end de egentlig havde Ret til at faae. Jeg kan ikke Andet end fraraade at sætte en saadan Institution i Forbindelse med Sparekassesectionen, som vilde bebyrde det i en ikke uvaesentlig Grad. — At Aktivterne ved Regnskabsopgjørelsen opføres til Indkjøbspris i Stedet for til deres virkelige Vaerdi, kan jeg ikke paa nogen Maade finde rigtigt. Vil man have et klart Blik over Kassens virkelige Status, maa de Vaerdipapirer, der have Kurs, til enhver Tid opføres til den Pris, som de have til den Tid, paa hvilken de blive opførte. Jeg kan ikke se Andet, end at Opgjørelsens Paalidelighed fuldstændig gaar tabt, naar man vil ansætte Vaerdipapirerne til deres Indkjøbspris. — Om Revisionen kan foregaa paa den i Lovforslaget angivne Tid, eller om den er ansat for kort, skal jeg ikke udtale mig om her. Jeg har ikke tilstrækkelig personlig Indsigt i, hvor lang Tid der behøves for at aflægge et saadant Regnskab, og hvor lang Tid der skal gaa hen, inden Revisionen kan blive færdig, til at jeg tør udtale mig bestemt derom. Jeg vil kun sige, at Fristen ikke er sat efter mit personlige Skøn, men den er frengaaget af, hvad Mænd, der ere kundige i de Sager, have ment, kunde lade sig gjøre.

Naar der endelig spørges om, hvorvidt en Rente af 3,66 er den bedste og rimeligste Rente for de indskudte Midler, da have Meningerne derom været noget delte, men ligesom vægtige Stemmer fra andre Steder have udtalt sig derfor, saaledes har ogsaa det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) ført et for mig meget velkomment Forsvar for Rigtigheden af denne Procents Ansættelse. Jeg lægger nemlig særdeles megen Vægt paa, at denne Bestemmelse fastholdes. Det forekommer mig, at det efter de Undersøgelser, der ere foretagne af den paagjældende Kommission, maa være klart, at, naar man inden en rimelig Tid vil have Udset til at kunne opspare den Reservecfond, som der anses for nødvendig, saa kan man ikke sætte Renten af de indskudte Midler til nogen højere end denne Procent, og naar det ærede Medlem for Odense (W. Petersen) gjorde en Beregning over den mindre Indtægt, som Sparerne vilde have af de indskudte Midler, naar Renten blev nedsat dertil, saa siger jeg, at jeg antager, de ville faae en tilsvarende Sikkerhed for de indskudte Midler, og det er jo netop det, man søger. Det, der maa tilsigtes som det Første for dem, der spare, er Sikkerhed, og naar de ved Siden deraf faae en Rente, der er afpasset efter, hvad der er nødvendig for at tilveiebringe denne Sikkerhed, saa kunne de ikke forlange Mere. Det gaar der som alle Begne, at man maa reoncere paa Sikkerheden, naar man forlanger

store Indtægter, og at Sikkerheden stiger i Forhold til, som man kan anbringe Midlerne mod en ringere Rente. — Det ærede kongevalgte Medlem var noget i Tvivl om Rigtigheden af den Bestemmelse, der anordner Revisionen og Decisionen, og navnlig om den Autoritet, hvormed Regnskabs Decision tilkommer, altid vil være den heldigste til at udføre dette Arbejde. Jeg har ikke tænkt mig Ministeriets Virksomhed overfor Sparekasserne og den Kontrol, som det skulde udøve lige overfor Sparekasserne, saa indgaaende, som jeg fik Indtryk af, at det ærede Medlem havde tænkt sig. Som det ærede Thing vil erindre, var det heller ikke Meningen med Sparekassekommissionens Forslag. Der lagde man Sikkerheden for en forsvarelig Forretningsførelse i et nøagtigt anlagt Regnskab i en vis Form, i Revisionen, og i dette Regnskabs og Revisions Offentliggørelse, saaledes at det navnlig var i en væsentlig Grad Offentligheden, der skulde være Betryggelse for Sparekassernes forsvarelige Bestyrelse. Jeg tilstaaer, at Ministeriet i sit Forslag er gaaet noget videre, idet der efter Regjeringens Forslag er indbrømt Administrationen en noget stærkere Indflydelse paa Ordningen af Sparekassbestyrelsernes Forhold og en noget større Myndighed med Hensyn til Opretholdelsen af de Regler, Lovene giver; men jeg er ikke gaaet saa vidt, at jeg har tænkt mig, at den egentlige kontrollerende Myndighed gennemgaaende skulle paahvile Ministeriet. Det vilde udfordre en Forøgelse af Kræfter, og det en ikke ringe Forøgelse, som jeg ikke skal slyde fra mig, hvis det bliver ansat for rigtigt og nødvendigt at ordne Forholdet saaledes; men jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at, dersom der foretoges en saadan Kontrol, som det ærede Medlem antydede, saa vil det med Nødvendighed føre med sig en Forøgelse af Kræfter og nogen Udgift, ikke saa lille, maaste dog ikke heller just meget stor i Forhold til Størrelsen af de Midler, hvoraf disse skulle udredes.

Det ærede Medlem mente, at det ikke var muligt til enhver Tid at tage gyldige og gjældende Bestemmelser i Vedtægterne om, hvor stor en Del af Sparekassens Kapital der skulde anvendes til Ublaar i faste Eiendomme, og hvor stor Del der skulde anbringes i, let realisable Effekter. Et andet æret Medlem var imod at anbringe Noget af Kapitalen i Ublaar mod Pant i faste Eiendomme og mente, at det var bedst at anlægge den i realisable Effekter. De Herrer vare altsaa i Uoverensstemmelse med hinanden, idet det forekommer mig, at det ærede kongevalgte Medlem ikke var tilbøielig til at se noget Heldigt i, at en stor Del af Kapitalen blev anlagt i realisable Effekter. Jeg tror, at saaledes som Bestemmelsen er, kan hele Kapitalen anlægges i realisable Effekter; men jeg vilde anse det for heldigst, om en Del af den blev anlagt i Ublaar mod Pant i faste Eiendomme. Dette er og bliver efter min